

PRZEDSTAWIA FILM:

Zakazany Bóg (Un Dios Prohibido)

PREMIERA: 6 listopada 2015

Gatunek: dramat historyczny/ film oparty na faktach

Produkcja: Hiszpania 2013

Czas trwania: 139 min

www.zakazanybog.pl

OBSADA

Iñigo Etayo, Jerónimo Salas, Alex Larumbe, Luis Segui, Eneko Capapay, Gabriel González, Ricardo del Cano, Isaac Israel, Guido Agustín Balzaretta, Javier Suárez, Julio Alonso, Juan Lombardero, José María Rueda, César Diéguez, Daniel Gómez, Jorge Ferrer, Rodrigo Saiz, Teseo Martín, Santiago Blanco, Gabriel Latorre, Jesús Guzmán, José Carlos Cañas, Mauro Muñiz, Elena Furiase, Ainhoa Aldanondo, Raúl Escudero, Jacobo Muñoz, Juan Alberto López, Alex Tormo, José García Carrasco, Miguel Ángel Morenza, Juanjo Díaz Polo, Chema Coloma, Jordi Estupiña, Gonzalo Mérida, Juan Rueda, Emma Caballero, María Jesús Pereiro, Rodrigo Poison.

TWÓRCY

REŻYSERIA – Pablo Moreno

PRODUKCJA – Pablo Moreno – Contracorriente Producciones, Misjonarze Klaretyni

SCENARIUSZ – Juanjo Díaz Polo

ZDJĘCIA – Rubén D. Ortega

MONTAŻ – María Esparcia

KONTAKT

RAFAEL FILM

ul. Dąbrowskiego 16
30-532 Kraków
tel./fax: 12 411 14 52

DYSTRYBUCJA KINOWA

PiRania Anna Chudziak
722 099739; 606 492 036
dystrybucja@pirania.info

PR I PROMOCJA

Liliana Surma	Małgorzata Myśliwa-Strejczyk
500 062 574	505 874 490
lila@rafael.pl	malgorzata@rafael.pl

Materiały wysokiej jakości są dostępne na serwerze FTP:

<ftp.gloria24.pl>

użytkownik: filmy
hasło: 9831rKyHTt

OPISY

Prawdziwa historia, która poruszy najtwardsze serce

Zakazany Bóg to kolejny po *Cristiadzie* film trafiający na ekrany polskich kin, który opisuje okrutne prześladowania Kościoła w XX wieku.

Podczas wojny domowej w Hiszpanii w latach 1936-1939 zniszczono i splądrowano 2000 kościołów, zakazano praktyk religijnych i dokonywano rzezi na katolikach. Bestialsko zamordowano ponad 8000 osób duchownych. Byli wśród nich biskupi, zakonnice, klerycy. Przez cały czas krwawych prześladowań obiecywano im darowanie życia pod warunkiem wyrzeczenia się wiary, a jednak nie odnotowano żadnego przypadku apostazji!

Zakazany Bóg to piękna i wzruszająca historia 51 błogosławionych męczenników z Barbastro: męźnych księży i kleryków – ofiar nienawiści do wiary w Boga. Ich cudem ocalałe notatki z więzienia są jednymi z najpiękniejszych świadectw wiary w dziejach chrześcijaństwa.

„Nigdy w historii Europy, a może nawet i świata, nie widziano takiego ucieleśnienia nienawiści do religii i jej wyznawców”

Hugh Thomas, lewicowy historyk

Prawdziwa historia, która poruszy najbardziej zatwardziałe serca

Jak wielka może być nienawiść do wiary? Jak rodzi się antyreligijny obłąd? Do czego zdolni są ci, którzy mu ulegli? Jak wielka jest miłość, która pozwala przebaczyć oprawcom? Jak dojrzeć się do męczeństwa, by uznać je za dar? Kim są ci, którzy mieli siłę, by oddać życie za wiarę? *Zakazany Bóg* to film, który przeszywa widza tymi pytaniami. Trudno nie odnieść wrażenia, że to film o czasach, gdy szatan opętał człowieka, a sam Bóg zstąpił z nieba, by dawać siłę męczennikom.

„Nigdy w historii Europy, a może nawet i świata, nie widziano tak ucieleśnionej nienawiści do religii i jej wyznawców” – powiedział o tym, co wydarzyło się w Hiszpanii w czasie wojny domowej 1936-1939 lewicowy historyk Hugh Thomas. Czerwoni fanatycy z nienawiści do wiary zamordowali 8000 duchownych, zniszczyli 2000 kościołów. Profanowano Najświętszy Sakrament, palono relikwie świętych, karano śmiercią za praktyki religijne.

Każdego dnia tej barbarzyńskiej rzezi hiszpańska ziemia pokrywała się krwią męczenników. Przez cały czas okrutnych prześladowań obiecywano duchownym darowanie życia pod warunkiem wyrzeczenia się wiary, a jednak nie odnotowano żadnego przypadku apostazji!

Zakazany Bóg opowiada historię 51 błogosławionych męczenników z Barbastro; księży i kleryków, którym przyszło oddać życie za wiarę. Wszyscy mieli wybór. Mogli porzucić kapłaństwo, wyrzec się Chrystusa i uratować życie. Ich cudem ocalałe notatki z więzienia napisane niedługo przed egzekucją są jednymi z najpiękniejszych świadectw wiary w dziejach chrześcijaństwa. Widzowie już na zawsze pozostaną pod wrażeniem ich przesłania...

Trudno uwierzyć, że to wszystko wydarzyło się naprawdę. Męczeństwo Kościoła hiszpańskiego, które miało miejsce zaledwie kilkadziesiąt lat temu, przybrało niewyobrażalny rozmiar. Winni jesteśmy mu pamięć.

HISTORIA OPOWIADANA W FILMIE

Sierpień 1936 roku, początek hiszpańskiej wojny domowej. 51 członków wspólnoty klaretynów w Barbastro (Huesca) umiera w imię swojej wiary, stając się męczennikami. Film opowiada o ostatnich tygodniach ich życia, od chwili zatrzymania do momentu rozstrzelania. W tym czasie zatrzymani piszą, opowiadając o swojej sytuacji, o sytuacji swoich współtowarzyszy, o ludziach, którzy ich widzieli. Pisma te stały się podstawowym świadectwem służącym opowiedzeniu tej historii w filmie. Miejscowość w regionie Huesca, wówczas licząca 8000 mieszkańców, staje się strategicznym punktem na mapie wojny – tam zlokalizowane są koszary i siedziba komitetu rewolucyjnego świetnie zorganizowanej Narodowej Konfederacji Pracy. Wojsko uosabia pułkownik José Villalba (*Juanjo Díaz Polo*). Anarchistom dowodzi młody Eugenio Sopena (*Jacobo Muñoz*). Wówczas wspólnota misjonarzy klaretynów w Barbastro (Huesca) liczyła 60 osób: 9 księży, 12 braci zakonnych i 39 seminarzystów. Przełożonym był ojciec Felipe de Jesús Munárriz (*Julio Pajares*), prefektem seminarzystów – ojciec Juan Díaz (*José María Rueda*), a odpowiedzialnym za misjonarzy klaretynów – ojciec Leoncio Pérez (*Antonio Gómez*), który prowadził również rachunki zakonu. Wśród seminarzystów było dwóch Argentyńczyków: Pablo Hall (*Guido Agustín*) i Atilio Parussini (*Ricardo del Cano*), którzy nie zostali zamordowani z powodu swojego pochodzenia, a ich relacja miała kluczowe znaczenie dla poznania zdarzeń.

Dom wspólnoty klaretynów został zaatakowany 20 lipca 1936 roku. Aresztowano trzech ojców: przełożonego, prefekta i ekonoma. Pozostali klaretyni zostali przeniesieni do szkoły pijarów, gdzie zostali zamknięci w auli. Chorzy seminarzyści: Vidaurreta (*Teseo Martín*) i Falgarona (*Antonio Javier Moreno*), razem z wiekowym bratem Muñozem (*Jesús Guzmán*) zostali zabrani do szpitala. Inni czterej starsi bracia i brat Simón Sánchez (*Jorge Ferrer*) zostali przeniesieni do pobliskiego domu starców. Aula szkoły pijarów zmieniła się w więzienie dla klaretynów zanim zostali rozstrzelani.

Od 20 lipca 49 misjonarzy klaretynów było więzionych w auli szkoły pijarskiej. Ojcowie szkoły najpierw zaoferowali im materace i koce, ale po kilku dniach zostały zarekwirowane, a klaretyni musieli spać i siedzieć na zimnej podłodze. Przez okna podglądał ich motłoch, między innymi Trini, dziewczyna z Pallaresa (*Elena Furiase*), która spędzała godziny, wyglądając seminarzysty Estebana Casadevalla, podobnego według niej do Rudolfa Valentino.

Strażnicy więzienni chcieli, by młodzi seminarzyści odstąpili od swojej wiary, dlatego na przykład pozwolili pewnego razu, by dziewczyny i prostytutki weszły do auli. Strażnicy nie doczekali się jednak żadnej reakcji ze strony seminarzystów. Uwięzieni, na ile mogli, starali się zachować chrześcijańskie rytuały, przyjmując codzienną Komunię. Ojciec Ferrer, pijar, i brat Vall, kucharz klaretynów (*Juan Lombardero*), zwodząc strażników, dodawali opłatki do koszyków, w których znajdowało się śniadanie. Przy rozdzielaniu tych koszyków ojciec Sierra (*César Diéguez*) dodawał opłatek, wkładając go między chleb a kawałek czekolady. W auli stale się modlono w małych grupach i po cichu, żeby nie zwracać uwagi strażników zabraniających również i tego. Niektórym klaretynom, na przykład ojcu Masipowi (*Eneko Capapay*) czy Salvadorowi Pigemowi (*Luis Seguí*), zaproponowano wolność za wcześniejsze przysługi albo dlatego, że byli znajomymi strażników. Jednak ojcowie ci przedłożyli wolność całej wspólnoty nad własną, wobec czego i oni zostali zamordowani.

Uwięzieni klaretyni dawali pisemne świadectwo swojego męczeństwa, wykorzystując najmniej rzucające się w oczy miejsca i przedmioty w auli: siedzisko od taboretu, kawałki desek, fragmenty ścian, papierki po czekoladzie itp. Hall i Parussini, kiedy dowiedzieli się, że nie zostaną rozstrzelani i że dzięki swojemu konsulatu w Barcelonie udadzą się do Włoch, poprosili swoich współtowarzyszy o ostatnią pamiątkę dla kongregacji. Chcieli ją zawieźć ojcu generałowi w Rzymie. Wzięli więc chusteczkę dopiero co rozstrzelanego ojca Sierry i poprosili, by każdy wziął ją do rąk i pocałował. Prócz tego na papierze, w który zawinięta była czekolada przynoszona przez brata Valla na śniadanie, złożyli swoje podpisy jako dowód zachowania wiary. Papier ten, zapisany po obu stronach, był pożegnaniem z kongregacją klaretynów. Na początku i końcu podpisał się seminarzysta Faustino Pérez (*Jerónimo Salas*).

Ojcowie przełożeni zostali rozstrzelani 2 sierpnia, pozostali 12, 13, 15 i 18 sierpnia 1936 roku. Razem z przełożonymi został rozstrzelany Ceferino Giménez „el Pelé” (*Mauro Muñiz*), cygan służący do Mszy i przyjmujący codziennie Komunię, który mimo nalegań córki Pepity (*Bárbara Rodríguez*) nie porzucił różańca i dał świadectwo wiary swoim życiem. Wśród ofiar był też bp Florentino Asensio (*Gabriel Latorre*), więziony w swoim pałacu od 19 lipca. 23 lipca został przeniesiony do szkoły pijarów, tam torturowany i zamordowany 9 sierpnia. Wśród torturujących go byli Mariano Abad (*Juan Alberto López*) i

robotnik Alfonso Gaya (*Daniel Blasco*).

Męczennicy z Barbastro zostali beatyfikowani przez papieża Jana Pawła II 25 października 1992 roku.

Więcej informacji: www.martiresdebarbastro.org

O TWÓRCACH

Pablo Moreno, reżyser filmu *Un Dios prohibido (Zakazany Bóg)*

Pablo Moreno, reżyser filmu *Un Dios prohibido (Zakazany Bóg)*, urodził się 16 czerwca 1983 roku w Salamance (Hiszpania). Mieszka w regionie Salamanki w Ciudad Rodrigo i to właśnie tam nakręcił większość swoich filmów. Ma licencjat studiów wyższych w specjalizacji edukacji dziecięcej i jest magistrem komunikacji audiowizualnej. Ponadto posiada wykształcenie w zakresie reżyserii i pracy z aktorem. Jest dyrektorem i założycielem firmy producenckiej Contracorriente Producciones S.L.U. od czasu jej założenia, czyli od 2006 roku.

Jest dyrektorem Festiwalu Kina Edukacyjnego i Duchowego (FICEE), prezesem stowarzyszenia Kinema Siete, członkiem Rady Duszpasterskiej diecezji Ciudad Rodrigo i odpowiedzialnym za jednostkę diecezjalną zajmującą się ewangelizacją i nowymi technologiami.

Scenarzysta i reżyser większości produkcji audiowizualnych stworzonych przez Contracorriente Producciones. Podejmował się również realizacji projektów związanych z reżyserią teatralną.

OBSADA:

- **Iñigo Etayo** – Ramón Illa Novich, seminarzysta męczennik
- **Jerónimo Salas** – Faustino Pérez, seminarzysta męczennik, który napisał pożegnalny list do kongregacji w imieniu swoich współtowarzyszy
- **Alex Larumbe** – Juan Echarri, seminarzysta męczennik
- **Luis Seguí** – Salvador Pigem, seminarzysta męczennik
- **Eneko Capapay** – Miguel Massip, seminarzysta męczennik
- **Gabriel González** – José Figuro, seminarzysta męczennik

- **Guido Agustín Balzaretto** – Pablo Hall, argentyński seminarzysta, który był świadkiem zdarzeń
- **Isaac Israel** – Rafael Briega, seminarzysta męczennik
- **Ricardo del Cano** – Atilio Parussini, argentyński seminarzysta, który był świadkiem zdarzeń.
- **Javier Suárez** – Esteban Casadevall, seminarzysta męczennik
- **Julio Alonso** – Felipe de Jesús Munárriz, przełożony wspólnoty klaretynów, męczennik
- **Juan Lombardero** – Hermano Vall, kucharz
- **José María Rueda** – Juan Díaz, przełożony klaretynów, męczennik
- **César Diéguez** – Nicasio Sierra, przełożony klaretynów, męczennik
- **Daniel Gómez** – Luis Masferrer, ksiądz klaretyn, męczennik
- **Jorge Ferrer** – Simón Sánchez, brat klaretyn
- **Rodrigo Sainz** – Francisco Castán, brat zakonny wikary, męczennik
- **Teseo Martín** – Atanasio Vidaurreta, seminarzysta męczennik
- **Santiago Blanco** – José María Blasco, seminarzysta męczennik
- **Gabriel Latorre** – Florentino Asensio Barroso, biskup Barbastro, męczennik
- **Jesús Guzmán** – Ojciec Muñoz, brat klaretyn, w starszym wieku
- **José Carlos Cañas** – Ojciec Ferrer, pijar
- **Mauro Muñiz** – Ceferino Giménez „el Pelé”
- **Elena Furiase** – Trini, dziewczyna z Pallaresy
- **Ainhoa Aldanondo** – Ángeles, bojowniczka
- **Raúl Escudero** – Miguelé, bojownik
- **Jacobo Muñoz** – Eugenio Sopena, lider Narodowej Konfederacji Pracy w Barbastro
- **Juan Alberto López** – Mariano Abad
- **Alex Tormo** – Viu, radny miasta
- **José García Carrasco** – bojownik „El Trucho”
- **Miguel Ángel Morenza** – Jota, bojownik
- **Juanjo Díaz Polo** – pułkownik José Villalba
- **Chema Coloma** – porucznik
- **Jordi Estupiña** – generał
- **Gonzalo Mérida** – bojownik Victoriano
- **Juan Rueda** – brygada Creus
- **Emma Caballero** – Montse, bojownik
- **María Jesús Pereiro** – żona pułkownika Villalby
- **Rodrigo Poisón** – bojownik Graciliano

- **Sergio Cardoso** – Romea, bojownik
- **Bárbara Rodríguez** – Pepita, córka Pelégo
- **Antonio Ramos** – doktor Mur
- **Antonio Castro** – Durruti
- **Antonio Gómez** – Ojciec Leoncio
- **Jérémy Sánchez** – Falgarona, seminarzysta męczennik
- **Paco Pavón** – strażnik więzienny
- **Daniel Blasco** – Alfonso Gaya
- **María Esparcia** – pielęgniarka
- **Sergio Morán** – Pablo
- **Rubén D. Ortega** – Feliciano, bojownik anarchista
- **Juan Carlos Sánchez** – sędzia Alfós
- **Antonio Casares** – Peñalosa, brat zakonny, klaretyn
- **Rubén Vegas** – chorąży
- **Agustín Hernández** – Pablo Delgado, brat zakonny, klaretyn
- **Juan Ventana** – stróż
- **Antonio Moreno** – emerytowany porucznik
- **Domingo Moreno** – Echeagaray
- **Pablo Moreno** – fotograf